

روزنامه صبح غرب کشور

صاحب امتیاز: مسعود جوادندل | مدیرمسئول: سید حسن قشمی | سردبیر: زهره پوروهایی | چاپ: پیام رسانه | نشانی تحریریه: همدان، خیابان پاستور، کوچه شهید عزیزان، پلاک ۵۹

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۳۰۰۰ | ۰۸۱ | امور مشترکین: ۰۹۱۸۳۱۶۸۵۷۴

صاحب امتیاز روزنامه: ۰۹۱۸۸۱۳۱۵۴۱ | آگهی‌ها: ۰۲۸۲۵۴۰۰ | ۰۸۱

پيامک: ۰۳۰۰۱۸۱۸۲۰ | ارتباط با تحریریه: ۰۲۸۲۲۲۳۹۹ | ۰۸۱ | دورنما: ۰۲۸۲۸۱۸۴۹

| گستره توزیع: استان‌های ایلام - کرمانشاه - کردستان - مرکزی - همدان |

امام علی علیه‌السلام فرمودند: دانش، میرایی است گرانمایه و آداب، زیورهایی نو به نو و اندیشه، آینه‌ای صافی است.

sepehrgharb_live | Email: sepehrgharb.news@gmail.com | www.sepehrgharb.ir

مأموریت ملی («تاب‌آوری فرهنگی هویت‌محور»):

مردم همدیگر را بشناسند تا در بحران‌ها تاب‌آور باشند

تعلق، خاطره‌انگیزی و هویت؛ کلیدواژه‌های تاب‌آوری شهروندان

سپهرغرب، گروه فرهنگی – فاطمه فراقیان؛

در جلسه پیش‌نشست «هفته ملی تاب‌آوری ایران» عنوان شد: در شهری که مردم یکدیگر را نمی‌شناسند، نمی‌توان انتظار داشت که در برابر بحران‌ها تاب‌آور باشند و مقاومت خوبی از خود نشان دهند.

جلسه پیش‌نشست «هفته ملی تاب‌آوری ایران» به‌صورت برخط شامگاه ۲۲ اسفندماه برگزار شد.

مهیار علوی‌مقدم، استاد دانشگاه، رئیس انجمن ایران‌شناسی ایران (شاخه خراسان) و نایب‌رئیس انجمن استادان زبان و ادبیات فارسی در این نشست برخط گفت:

مأموریت ملی «تاب‌آوری فرهنگی هویت‌محور»، یک پروژه میان‌رشته‌ای است که شامل مباحثی مانند روان‌شناسی، جامعه‌شناسی، مطالعات زبانی، گفتمان‌شناسی، اسطوره‌شناسی، سلامت روان، سلامت مالی و مسائل اقلیمی می‌شود. در راستای شکل‌گیری این مأموریت، ما ۹ کارگروه تشکیل دادیم که هریک در عرصه‌های مختلفی مانند سلامت فردی، سلامت اجتماعی، سلامت معنوی، سلامت روان، مطالعات فرهنگی، اصول پژوهشی و سایر حوزه‌های مرتبط فعالیت می‌کنند. خوشبختانه در این مدت چندین کارگاه برگزار و برنامه‌ریزی کردیم که هفته اول اسفندماه را به‌عنوان نخستین هفته ملی تاب‌آوری ایران معرفی کنیم؛ اما به‌دلیل شرایط آب‌وهوایی و تعطیلات پیش‌آمده، این برنامه را به اردیبهشت‌ماه موکول کرده‌ایم و این جلسه درواقع پیش‌نشست این هفته خواهد بود.

علاوه‌بر کارگاه‌هایی که تاکنون برگزار کرده‌ایم و برپایی آن‌ها را ادامه خواهیم داد، چه به‌صورت حضوری و چه مجازی، تفاهه‌نامه‌هایی را با دانشگاه حکیم سبزواری، دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، بهزیستی کشور، فرمانداری، انجمن مددکاران اجتماعی ایران، انجمن روان‌شناسی ایران و سایر مؤسسات و تشکیلات مرتبط به امضا رسانده‌ایم؛ ما اعتقاد راسخ داریم که از طریق مؤلفه‌های فرهنگی می‌توانیم تاب‌آوری جامعه را افزایش دهیم. متأسفانه جامعه ما با چالش‌های گوناگونی روبه‌رو است که تنها اقتصادی نیستند، بلکه مشکلات فرهنگی نیز به‌شدت وجود دارند.

ما معتقدیم‌که هویت جامعه ما به‌شدت آسیب‌پذیر شده است و تا زمانی که نتوانیم این هویت را تقویت کنیم، مشکلات اساسی همچنان پابرجا خواهند بود؛ به همین دلیل عنوان این مأموریت را «تاب‌آوری فرهنگی هویت‌محور» گذاشته‌ایم.

خوشبختانه در این مدت با توجه به ماهیت میان‌رشته‌ای پروژه، از کارشناسان مختلف در حوزه‌های فرهنگی، تاریخی، روان‌شناسی و جامعه‌شناسی استفاده کرده‌ایم و دانشجویان کارشناسی ارشد و دکتری نیز همکاری خوبی با ما داشته‌اند. پیشنهاد من و همکارانم این بود که وارد موضوع تاب‌آوری فرهنگی شویم و در حوزه‌هایی مانند اسطوره‌شناسی و اصول پژوهشی، مؤلفه‌هایی را شناسایی کنیم که می‌توانند به افزایش تاب‌آوری کمک کنند، به‌عنوان مثال در خراسان مؤلفه‌های فرهنگی بسیار قوی وجود دارند که می‌توانند در این زمینه مؤثر باشند. زبان، تاریخ و حتی ورزش در خراسان می‌توانند به‌عنوان عناصر فرهنگی در ارتقای تاب‌آوری نقش داشته باشند؛ برای مثال تاریخ مقاومت خراسان در برابر حمله مغولان در قرن هفتم هجری و یا نقش تاریخ اجتماعی شیعه در این منطقه، می‌توانند به‌عنوان مؤلفه‌های فرهنگی قوی در افزایش تاب‌آوری جامعه مورد استفاده قرار گیرند.

همچنین کتاب و کتاب‌خوانی، برگزاری آیین‌های ملی مانند جشن یلدا، شب چله، نوروز و دیگر مراسم فرهنگی، می‌توانند جامعه را پویا و زیبا کنند و به سمت پیشرفت سوق دهند. این مفاهیم فرهنگی نه‌تنها می‌توانند جامعه را تقویت کنند، بلکه می‌توانند به حفظ هویت ملی

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۳۰۰۰ | ۰۸۱ | امور مشترکین: ۰۹۱۸۳۱۶۸۵۷۴

صاحب امتیاز روزنامه: ۰۹۱۸۸۱۳۱۵۴۱ | آگهی‌ها: ۰۲۸۲۵۴۰۰ | ۰۸۱

پيامک: ۰۳۰۰۱۸۱۸۲۰ | ارتباط با تحریریه: ۰۲۸۲۲۲۳۹۹ | ۰۸۱ | دورنما: ۰۲۸۲۸۱۸۴۹

| گستره توزیع: استان‌های ایلام - کرمانشاه - کردستان - مرکزی - همدان |

امام علی علیه‌السلام فرمودند: دانش، میرایی است گرانمایه و آداب، زیورهایی نو به نو و اندیشه، آینه‌ای صافی است.

sepehrgharb_live | Email: sepehrgharb.news@gmail.com | www.sepehrgharb.ir

مأموریت ملی («تاب‌آوری فرهنگی هویت‌محور»):

روان‌شناسی کودکان استثنایی و روان‌شناسی علوم تربیتی؛ حدود ۲۹ سال است که در سازمان بهزیستی کار می‌کنم و زبان اشاره هم جزء واحدهای درسی‌ام بوده است که در دانشگاه گذراندم و این راهی بود برای آشنایی من با دنیای ناشنوایان.

زمانی که در دانشگاه مشهد درس می‌خواندم، با گروهی از ناشنوایان آشنا شدم و این علاقه در من بیشتر شد؛ هر چقدر درس می‌خواندم و مسئولیت‌های جدیدی می‌گرفتم، این راه برایم بازمی‌شد تا از زبان اشاره‌ای که خدا به من داده بود، استفاده کنم. زمانی که مسئول مشارکت‌های مردمی بهزیستی استان بودم (من اهل کرمانشاه هستم)، اتاق من همیشه پُر از ناشنوایان بود؛ تاب‌آوری، به‌ویژه برای خانواده‌هایی که عضو معلول دارنم، بسیار ضروری است. فکر می‌کنم افرادی که با این گروه‌ها کار می‌کنند، اگر تاب‌آوری بالایی داشته باشند و بدانند که تاب‌آوری چیست و راه‌های آن کدام است، می‌توانند بهتر به این عزیزان کمک کنند. آقای دکتر مقدسی به‌عنوان استاد من در این حوزه، سال‌ها در کرمانشاه و مناطق حاشیه‌ای به خانواده‌هایی که با مشکلات معلولیت مواجه بودند، کمک کرده‌اند؛ نخستین همراه است.

کارگاه ناشنوایان در کل ایران در کرمانشاه برگزار شد که آقای دکتر مقدسی زحمت زیادی برای آن کشیدند.

زبان اشاره یک جمله ادبی معروف دارد که برای ناشنوایان است: «با بال شکسته، پر کشودن هنر است.» افرادی که در حوزه تاب‌آوری کار می‌کنند، مطمئناً که همانند آن شعر، با بال‌های شکسته پرواز کرده‌اند و هنرنمایی می‌کنند.

من افتخار می‌کنم که سال‌ها است در ایران در کنار معلولین، به‌ویژه ناشنوایان، به‌عنوان مشاور و مدیر کلینیک یونسکو در استان کرمانشاه فعالیت داشته‌ام. برای نخستین‌بار در ایران، در چهار دانشگاهی کرمانشاه آموزش زبان اشاره را آغاز کردیم که این مهم نیز با کمک و همت آقای دکتر مقدسی و پیشنهاد ایشان ممکن شد. اکنون سومین گروه به‌عنوان مترجم و مدرس در کنار ما فعالیت می‌کنند و در آینده نیز همراه ما خواهند بود.

■ **غزاله گودرزی، از اساتید دانشگاه و پیشکسوت این عرصه، دارای دکترای تخصصی شهرسازی و مدرس کاربرد آمار در شهرسازی نیز در این جلسه گفت:**

هوشمندی و هویت در شهر تاب‌آور مورد بحث است؛ هویتی که شاید در شهرهای ما فراموش شده یا کمتر به آن توجه شده است. بایان حال مأموریت‌های فرهنگی همچون هفته‌ای که پیش‌بینی شده و برگزاری این جلسات، اثرات بزرگی برجای می‌گذارند و این مهم را نیز باید لحاظ کرد که بدون درنظر گرفتن شهروندان، نمی‌توان به نتیجه مطلوب رسید.

بنده شهرسازی خوانده‌ام و همیشه رویدادها و رویدادهای فرهنگی در شهر دغدغه‌ام بوده است؛ برای مثال شهر کودک‌محور، انسان‌محور، پیاده‌محور، دوچرخه‌محور و غیره. ما سعی کرده‌ایم با مبانی به‌روز و همگام با دنیا پیش برویم، اما به هیچ طرح قطعی نرسیده‌ایم. به‌ویژه زمانی که مفهوم شهر هوشمند در جهان مطرح شد، بسیاری از همکاران من به سمت شهر هوشمند حرکت کردند و مدیریت شهری نیز به این سمت گرایش پیدا کرد. اما سؤال این است: چرا ما تنها به مبانی نظری شهر هوشمند بسنده می‌کنیم و به مرحله اجرا وارد نمی‌شویم؟

من به شهرهای قدیمی ایران بازگشتم؛ شهرهایی که در دوره صفویه داشتیم. این شهرها هم کودک‌محور بودند، هم سالمندمحور، هم پیاده‌محور و هم انسان‌محور؛ به‌واقع تمام خصوصیاتی که شهرسازی غرب به آن می‌بالد، در شهرهای قدیمی ما وجود داشته است. حال سؤال بعدی این است که شهرهای دوره صفویه چه ویژگی‌هایی داشتند که امروز وجود ندارند؟

شهرهای آن دوره‌ها در عین زیبایی، آرام‌بخش نیز بوده‌اند؛ همچنین کیفیت زندگی و محیطی

زیاد بوده است. البته شهرهای قدیمی هم با فناوری روز خود پیش می‌رفتند و از زمان عقب نمی‌ماندند، اما معماری این شهرها تک‌بنا نبوده، بلکه یک کل منسجم بوده است.

سرانجام به این نتیجه رسیدم که سه مفهوم اصلی در شهرسازی قدیم ما وجود داشته است: تعلق، خاطره‌انگیزی و هویت. عینیت یافتن این سه کلمه در شهرهای قدیمی باعث می‌شد که شهروندان ذهنیت درستی از شهر داشته باشند. در مقابل، شهرهای هوشمند جدید همیشه مرا نگران کرده‌اند؛ نگران اینکه ما به‌ناچار به سمت هوشمندی حرکت می‌کنیم، اما شهروندانمان را با خود همراه نمی‌کنیم، مثل شهرهایی که ساختیم و هویت اصلی را از دست دادیم.

شهرهای قدیمی و شهروندان قدیمی، تاب‌آوری داشتند، چیزی که امروزه کمتر دیده می‌شود. آنچه در شهرهای قدیمی می‌دیدیم این بود که مردم از قومیت‌ها و زبان‌های مختلف در کنار هم به‌خوبی زندگی و مشکلاتشان را نیز با یکدیگر حل می‌کردند و یک همدلی خاص بین آن‌ها وجود داشت. شهرهای ناقصی که امروز داریم، شهرهایی هستند که هویت دارند، اما هویت هوشمند نیستند، با هوشمند هستند، اما هویت ندارند. ما باید به سمت شهرهایی حرکت کنیم که هم هوشمند باشند و هم هویت خود را حفظ کنند.

شهر آرمانی ما، شهری است که این سه عنصر را در کنار هم داشته باشد: گذشته، حال و آینده؛ ما نمی‌توانیم گذشته را کاملاً رها کنیم، زیرا گذشته هویت ما را می‌سازد، از طرف دیگر نمی‌توانیم آینده را نادیده بگیریم و به سمت شهرهای هوشمند حرکت نکنیم؛ به‌واقع باید حرکتی متوازن داشته باشیم که گذشته و آینده را به هم پیوند بزنند و این است نقش کلیدی «تاب‌آوری».

با این تفاسیر، صحبت امروز من درباره هویت شهر و شهرسازی است؛ شهرسازی به معنای خلق فضایی بوده که هدفش بهبود زندگی شهروندان است. متأسفانه از دوره‌ای شهرهایی ساختیم که تنها برای کنترل جمعیت بودند و اصطلاحی که روی آن‌ها می‌گذاشتند، این بود که جمعیت در شهر زندگی کند؛ اما شهر یک موجود زنده است و باید بین اجزای آن تعادل برقرار شود که معماری اصیل ایرانی همواره به دنبال ایجاد این تعادل بوده است.

من می‌خواهم تاب‌آوری را فقط از منظر شهرسازی و مهندسی بررسی کنم و بحث را به پایان برسانم؛ در دنیای مهندسی، همیشه گفته می‌شد که اگر سازه‌ای مقاوم باشد، ساختمان می‌شود است. اگر شهر من تعداد زیادی از این ساختمان‌های مقاوم داشته باشد، شهر خوبی است. اما با انتقادهای زیادی مواجه شدیم؛ بعد از زلزله‌ها، متوجه شدیم که حتی ساختمان‌های مقاوم هم ممکن است آسیب ببینند. بنابراین تعریف بهتر این شد که شهرهایی تاب‌آور هستند که بتوانند زودتر به وضعیت قبل بازگردند؛ اما در این تعریف هم به شهروند توجهی نشده است.

همین تا دست رفتن شهروند، نقطه‌ای شد که تاب‌آوری را به روانشناسی و فرد گره زد و در دنیا تغییری در معنای تاب‌آوری داد. این تفکر در جهان مطرح شد و یک سؤال مهم پیش آمد. آیا بحران‌های ما فقط طبیعی هستند؟ آیا مخاطرات طبیعی تنها چالش‌های پیش روی ما هستند؟ بحران‌های اجتماعی، اقتصادی و فردی چه می‌شوند؟ و آیا حتماً می‌بایست بحرانی ایجاد شود تا خود را تاب‌آور کنیم؟

با طرح این پرسش‌ها معنای مدیریت بحران نیز تغییر کرد؛ اگر من همیشه آماده باشم و مهارت آموخته باشم چگونه با مشکلاتم برخورد کنم، دیگر نیازی به مدیریت بحران در حین بحران یا پس از آن ندارم.

■ **سه‌شنبه ۲۸ اسفند ۱۴۰۳**

■ **سال هفدهم** ■ **شماره ۳۰۹۰**

مرا اسکن کنید

www.sepehrgharb.ir | Email: sepehrgharb.news@gmail.com

نماینده‌گی‌های سپهرغرب در استان‌ها

محمدسعید کناریوند (ایلام): ۰۹۱۲ ۹۲۵ ۹۴۷۸

فرزاد منتی (کرمانشاه): ۰۹۱۸ ۱۳۰ ۲۷۲۹

شیرین مرادی (کردستان): ۰۹۱۸ ۸۷۷ ۶۹۸۴

مینا یاحقی (مرکزی): ۰۹۹۰ ۱۷۹ ۴۹۰۹

مأموریت ملی («تاب‌آوری فرهنگی هویت‌محور»):

مردم همدیگر را بشناسند تا در بحران‌ها تاب‌آور باشند

تعلق، خاطره‌انگیزی و هویت؛ کلیدواژه‌های تاب‌آوری شهروندان

بارها شاهد بوده‌ایم که افراد به‌دلیل مشکلات درونی و فردی، در مواقعی که باید مسئولیتی را به‌درستی انجام می‌داده‌اند، از عهده آن برنیامده‌اند؛ متأسفانه این موضوع را در اوایل شیوع کرونا بین کادر درمان به‌وضوح مشاهده کردیم. این مفهوم، تاب‌آوری را به چالش کشید و یک تفکر جدید به وجود آورد؛ تاب‌آوری به معنای زندگی کردن است، نه فقط بقا. این تفکر باعث شد که بازتعریفی از تاب‌آوری ارائه شود. یعنی باید شهروندان را ببینیم، محله‌هایمان را زنده نگه داریم و فضای عمومی را طوری طراحی کنیم که بتوانند متأسفانه در داستان کرونا در بسیاری از کشورها دیدیم که ابتدا محله‌ها و مردم نمی‌توانستند باهم تعامل برقرار کرده و به همدیگر کمک کنند و این موضوع در برخی مناطق بیشتر دیده می‌شد.

اگر خودمان را وابسته به یک شهر یا مکان ندانیم، نسبت به آنجا احساس هویت و تعلق نخواهیم داشت و دلسوزی‌ای هم برای آن نخواهیم کرد. یادمان باشد که تاب‌آوری اگر قرار است از محله‌ها ما شروع شود، از همان نیمکت‌های ساده پارک‌ها آغاز می‌شود. از اعتمادی که من به هم‌حله‌ای خود در پارک داشته باشم. در مدیریت بحران نیز داستانی وجود دارد که می‌گوید وقتی بحرانی اتفاق می‌افتد، قبل از اینکه مدیریت شهری به داد محله برسد، اهالی محل به کمک هم می‌آیند.

متأسفانه در داستان کرونا در بسیاری از کشورها دیدیم که ابتدا محله‌ها و مردم نمی‌توانستند باهم تعامل برقرار کرده و به همدیگر کمک کنند و این موضوع در برخی مناطق بیشتر دیده می‌شد. این مفهوم به شهرسازی وارد شد، اما شاید بتوان گفت هنوز هم در جمع‌های مهندسی، وقتی درباره تاب‌آوری صحبت می‌کنیم، متأسفانه تفکر کالبدمحور غالب است و هنوز به تفکر جهانی و دیدگاه‌های جدید نرسیده‌ایم.

اما باید ببینیم که شهروند در کجای این داستان قرار دارد؟ آیا آماده است تا در لحظه با مشکلات روبه‌رو شود؟ آیا می‌تواند خودش و شهرش را مدیریت کند یا خیر؟ بنابراین ما نیاز به یک بازتعریفی در تاب‌آوری داریم، به‌ویژه در تاب‌آوری شهری.

تاب‌آوری شهری فراتر از بازگشت از بحران است، قبل از وقوع بحران هم باید حالمان خوب باشد. تاب‌آوری باید در زندگی روزمره ما جاری باشد و ما در برابر همه چالش‌های زندگی باید تاب‌آور باشیم. سعی کردیم این کلیدواژه را در علوم مهندسی جا بیندازیم و تفکر میان‌رشته‌ای را ایجاد کنیم.

مشکلی که در این میان به‌وجود آمد، این بود که هویت در شهرسازی و سایر علوم، یک مفهوم تک‌بعدی نبود. همان‌طور که در ابتدای صحبت‌هایم گفتم، تعلق خاطر، فرهنگ، آیین‌ها، خاطرات، رنگ، حس مکان، حس زمان و داستان‌ها، همه در شکل‌گیری هویت، به‌ویژه هویت شهری، تأثیرگذار هستند. ما با شهروندانی روبه‌رو هستیم که خود را شهروند می‌دانند، نه شهروند. آن‌ها می‌گویند: «من اسیر این شهرم و باید تا زمان بازنشستگی یا سالمندی در آن زندگی کنم.» متأسفانه این تفکر حتی در نسل جوان و کودک ما نیز به‌وفور دیده می‌شود؛ بنابراین لازم است که هویت دوباره بازتعریف شود؛ باید حس تعلق و فرهنگ را به شهروندان تزریق کنیم و فضاهایی در شهر ایجاد کنیم که برای مردم خاطره‌انگیز باشد. باید خاطراتی برای آن‌ها رقم بزنیم، زیرا در شهری که مردم یکدیگر را نمی‌شناسند، نمی‌توان انتظار داشت که در برابر بحران‌ها تاب‌آور باشند و مقاومت خوبی از خود نشان دهند.

بازگرداندن هویت به مردم نقش اساسی دارد؛ باید به آن‌ها بگوییم که به خویشتن خود بازگردند، جامعه خود را بشناسند، خانواده خود در رک کنند و ساختمان‌ها، محله‌ها و واحدهای همسایگی خود را بهتر بشناسند. این‌ها در کنار هم می‌توانند به خلق یک محله تاب‌آور و یک جامعه تاب‌آور کمک کنند.

امروزه در جهان انگاره‌های جدیدی درحال شکل‌گیری هستند؛ مانند شهرهای تاب‌آور، ایمن و پایدار. این شهرها معتقدند که اگر این‌روند و فرآیندها به‌درستی اجرا شوند، شهروندان و جامعه تاب‌آور خواهند شد و درنهایت به شهری هم‌رسمیم که مانند یک ابرقهرمان، هم ایمن است، هم پایدار و هم تاب‌آور. یادمان باشد که این مفاهیم در هویت ریشه دارند و هویت نیز در حس تعلق، وقتی به جایی حس تعلق داشته باشیم، احساس هویت می‌کنیم و این همان چیزی است که شهرهای ما را زنده و پویا نگه می‌دارد.

سپهرغرب، گروه فرهنگی – فاطمه فراقیان؛

در جلسه پیش‌نشست «هفته ملی تاب‌آوری ایران» عنوان شد: در شهری که مردم یکدیگر را نمی‌شناسند، نمی‌توان انتظار داشت که در برابر بحران‌ها تاب‌آور باشند و مقاومت خوبی از خود نشان دهند.

جلسه پیش‌نشست «هفته ملی تاب‌آوری ایران» به‌صورت برخط شامگاه ۲۲ اسفندماه برگزار شد.

مهیار علوی‌مقدم، استاد دانشگاه، رئیس انجمن ایران‌شناسی ایران (شاخه خراسان) و نایب‌رئیس انجمن استادان زبان و ادبیات فارسی در این نشست برخط گفت:

مأموریت ملی «تاب‌آوری فرهنگی هویت‌محور»، یک پروژه میان‌رشته‌ای است که شامل مباحثی مانند روان‌شناسی، جامعه‌شناسی، مطالعات زبانی، گفتمان‌شناسی، اسطوره‌شناسی، سلامت روان، سلامت مالی و مسائل اقلیمی می‌شود. در راستای شکل‌گیری این مأموریت، ما ۹ کارگروه تشکیل دادیم که هریک در عرصه‌های مختلفی مانند سلامت فردی، سلامت اجتماعی، سلامت معنوی، سلامت روان، مطالعات فرهنگی، اصول پژوهشی و سایر حوزه‌های مرتبط فعالیت می‌کنند. خوشبختانه در این مدت چندین کارگاه برگزار و برنامه‌ریزی کردیم که هفته اول اسفندماه را به‌عنوان نخستین هفته ملی تاب‌آوری ایران معرفی کنیم؛ اما به‌دلیل شرایط آب‌وهوایی و تعطیلات پیش‌آمده، این برنامه را به اردیبهشت‌ماه موکول کرده‌ایم و این جلسه درواقع پیش‌نشست این هفته خواهد بود.

علاوه‌بر کارگاه‌هایی که تاکنون برگزار کرده‌ایم و برپایی آن‌ها را ادامه خواهیم داد، چه به‌صورت حضوری و چه مجازی، تفاهه‌نامه‌هایی را با دانشگاه حکیم سبزواری، دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، بهزیستی کشور، فرمانداری، انجمن مددکاران اجتماعی ایران، انجمن روان‌شناسی ایران و سایر مؤسسات و تشکیلات مرتبط به امضا رسانده‌ایم؛ ما اعتقاد راسخ داریم که از طریق مؤلفه‌های فرهنگی می‌توانیم تاب‌آوری جامعه را افزایش دهیم. متأسفانه جامعه ما با چالش‌های گوناگونی روبه‌رو است که تنها اقتصادی نیستند، بلکه مشکلات فرهنگی نیز به‌شدت وجود دارند.

ما معتقدیم‌که هویت جامعه ما به‌شدت آسیب‌پذیر شده است و تا زمانی که نتوانیم این هویت را تقویت کنیم، مشکلات اساسی همچنان پابرجا خواهند بود؛ به همین دلیل عنوان این مأموریت را «تاب‌آوری فرهنگی هویت‌محور» گذاشته‌ایم.

خوشبختانه در این مدت با توجه به ماهیت میان‌رشته‌ای پروژه، از کارشناسان مختلف در حوزه‌های فرهنگی، تاریخی، روان‌شناسی و جامعه‌شناسی استفاده کرده‌ایم و دانشجویان کارشناسی ارشد و دکتری نیز همکاری خوبی با ما داشته‌اند. پیشنهاد من و همکارانم این بود که وارد موضوع تاب‌آوری فرهنگی شویم و در حوزه‌هایی مانند اسطوره‌شناسی و اصول پژوهشی، مؤلفه‌هایی را شناسایی کنیم که می‌توانند به افزایش تاب‌آوری کمک کنند، به‌عنوان مثال در خراسان مؤلفه‌های فرهنگی بسیار قوی وجود دارند که می‌توانند در این زمینه مؤثر باشند. زبان، تاریخ و حتی ورزش در خراسان می‌توانند به‌عنوان عناصر فرهنگی در ارتقای تاب‌آوری نقش داشته باشند؛ برای مثال تاریخ مقاومت خراسان در برابر حمله مغولان در قرن هفتم هجری و یا نقش تاریخ اجتماعی شیعه در این منطقه، می‌توانند به‌عنوان مؤلفه‌های فرهنگی قوی در افزایش تاب‌آوری جامعه مورد استفاده قرار گیرند.

همچنین کتاب و کتاب‌خوانی، برگزاری آیین‌های ملی مانند جشن یلدا، شب چله، نوروز و دیگر مراسم فرهنگی، می‌توانند جامعه را پویا و زیبا کنند و به سمت پیشرفت سوق دهند. این مفاهیم فرهنگی نه‌تنها می‌توانند جامعه را تقویت کنند، بلکه می‌توانند به حفظ هویت ملی

شهادت مولای متقیان علی (ع) تسلیت باد

